

Se traileren:

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

Helga Zepp-LaRouche: »Vi befinder os netop nu, som civilisation, ved en skillevej, hvor menneskets fremtidige skæbne ligger helt åben. Vi kunne stadig ende i en verdenskrig, en global verdenskrig, der kunne føre til civilisationens udslettelse.

Den nuværende konflikt, som meget klart eksisterer mellem den atlantiske sektor, især USA og EU på den ene side, og BRICS-landene, som satser på Den nye Silkevej og Verdenslandbroen – har alt at gøre med, hvilket billede af mennesket, vi har.«

Lyndon LaRouche: »Det gamle regeringssystem, idéen om et system af nationalstater, den gamle idé med et system af nationalstater, er nu død, eller rede til at dø hvert øjeblik. Men det, der rent faktisk foregår med BRICS-virkemåden, med betydningen af BRICS som en institutionsform, betyder, at det gamle system for økonomi, for nationaløkonomi, er død; for der er sket det, at nationerne danner institutionelle strukturer, som f.eks. BRIKS i Sydamerika, i Indien osv. Det er nye institutioner, der ikke har nogen sammenhæng med de gamle, traditionelle regeringsinstitutioner. Og dét, man ser i BRIKS-relationen, er faktisk idéen om et planetært system. Og det er, hvad der foregår med det, som Kina gør på Månen. Kinas måneoperationen anfører vejen, eller afstikker vejen, til et nyt system, hinsides planeten.«

Helga Zepp-LaRouche: »Derfor må vi definere nutiden ud fra et fremtidigt synspunkt, for vi kan allerede nu se, hvad menneskeheden vil være i stand til gøre i de kommende hundreder og tusinder af år; og vi befinder os stadig i civilisationens fostertilstand, og vi må nu blive fuldvoksne.«

Lyndon LaRouche: »Systemet med nationalstaten vil være reflekteret, med det bliver en refleksion, der er anderledes. Det vil ikke være separate interesser. Det vil blive komplementære interesser, som vi ser det med BRIKS, f.eks. Verden er parat til en verdens komplementære interesser, ikke længere en konkurrence mellem nationalstater som sådan. Det er forbi. Men nationernes grundlæggende funktion, den menneskelige art, vil blive anderledes end det hidtil har været.«

Helga Zepp-LaRouche: »Denne nye rapport, hvis titel er 'Den Nye Silkeveje bliver til Verdenslandbroen', er en meget spændende, fuldstændig ny platform for samarbejde mellem nationer, og jeg tror ikke, jeg lover for meget, når jeg siger, at alle regeringer og alle parlamenter i verden i en meget nær fremtid vil diskutere dette, for det vil være et emne, som ingen kan komme uden om. Det er et fuldstændig optimistisk omrids af, hvordan verden kan komme ud af den nuværende krise og begynde en helt ny æra i civilisationen.«

Rapporten kan nu købes hos **EIR København, ring 35 43 60 40**

Rapporten med titlen 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' er intet mindre end et idémæssigt, og ofte fysisk, »vejkort« for en Ny, økonomisk Verdensorden. Denne vej er i øjeblikket i færd med at blive kortlagt af BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), som er anførere af en dynamik med global optimisme for reel, økonomisk udvikling, komplet med nye kreditinstitutioner og store, højteknologiske projekter, der skal løfte hele menneskeheden.

Se Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten **her**.

EIR FAKTA:

Hvem står bag planerne om en opsplittning af Rusland?

Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten. Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid

Lyndon LaRouche: Hvad er nødvendigt at vinde for menneskeheden?

19. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt torsdag (18. dec.) sin årlige pressekonference med deltagelse af 1.200 russiske og udenlandske journalister. Aftenen før havde han talt med den franske præsident Hollande, den tyske kansler Merkel og den ukrainske præsident Poroshenko om planer om at gå frem med våbenstilstanden i det østlige Ukraine og genoptage Minsk-dialogen. I mere end tre timer med spørgsmål og svar talte Putin som en statsleder, der er konfronteret med krig. Putin gjorde det klart, at Rusland ikke er konfronteret med »gengældelse« eller »afstraffelse« for [annekteringen af] Krim. Han sagde til tilhørerne, at fraktioner i Vesten havde udset sig Rusland som mål for ødelæggelse, lige siden Sovjetunionen og Warszawapagten kollapsede. Han nævnte den Første Tjetjenske Krig som starten af konflikten.

Putin tager ikke fejl, sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere i torsdags. Alt imens Putin endnu ikke har fulgt LaRouches offentlige opfordring fra tidligere på ugen – som nu cirkulerer i Rusland – til at vedtage »Mahathir-løsningen« ved at gennemføre kontrol med valuta og kapital, som Mahathir gjorde det i 1998, da han var konfronteret med angrebet af Obama-støtten George Soros og andre glubske hedgefonds, så er Putin fuld ud klar over, at Rusland er mål for regimeskift. Siden april måned, hvor Putin og andre russiske og hviderussiske topregeringsfolk til deltagere i Moskva Internationale Sikkerhedskonference sagde, at »farvede revolutioner« og »sanktioner« er en ny form for krigsførelse, har Rusland krystalklart erkendt den aktuelle tilstand af krig. Dette er ikke en ny Kold Krig. Dette er en overhængende Varm Krig, der med stor sandsynlighed kunne blive en atomkrig!

LaRouche advarede om, at briterne og Wall Street driver verden frem mod krig ud fra en position, hvor de er svage og desperate.

»De er bankerot, og deres udsigter med Obama-præsidentskabet og Jeb Bush' kandidatur er hastigt i færd med at gå til bunds.«

LaRouche kom imidlertid med denne advarsel:

»Det er i sådanne øjeblikke – unikke øjeblikke i verdenshistorien – at [politiske] mord finder sted.« Han nævnte mordene på John F. Kennedy og Robert F. Kennedy.
»Disse mord ændrede historiens gang.«

Menneskehedens fjender, med centrum i City of London og Wall Street – finansoligarkiet – er ved at tabe. Bankerne i Vesteuropa er positioneret til at blive de store tabere i spillet med de europæiske sanktioner imod Rusland. Wall Street sidder med futures-kontrakter på skiferolie og -gas, som kunne udløse den næste nedsmeltning. Det er derfor, præsident Obama og Jamie Dimon var så desperate for at få Kongressen til at kapitulere til det nye budget, der inkluderede et giftpille-tillæg, som ophævede forbuddet mod, at FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.) garanterer for bailouts af visse futures-kontrakter.

I deres hysteri for at sikre endnu en bailout har Obama og Dimon udløst et bagslag – det, som et medlem af Kongressen kaldte for »Glass/Steagall-øjeblikket«. Senator Dianne Feinstein fremprovokerede en respons fra de menneskelige udyr, (amr.: 'Beastman'), Bush-Cheney-slænget, gennem sin udgivelse af Senatets efterretningskomites rapport om Bush-æraens præstationer og torturprogram. Intet menneske ved sin fornuftsfulde fem, der læser denne frigivne rapport, eller blot læser nyhedsdækningen om den, ville nogensinde overveje et Jeb Bush-præsidentskab.

Den virkelige fare, advarede LaRouche, er, at, hvis briterne og deres medskyldige, Obama og Bush-ligaen, har held til at fremprovokere en konfrontation med Rusland og/eller Kina, vil de udløse et globalt tyranni og en global kampagne for en massiv befolkningsreduktion – selv, hvis det skulle lykkes at undgå en udslettelseskrig med atomvåben.

»Er I villige til at løbe den risiko?«,

spurgte LaRouche. Samtidig provokeres briterne af fremkomsten af en ny alliance til hele menneskehedens fordel, med centrum i BRIKS-initiativerne og Kinas udviklingsprogram, med videnskab som drivkraft.

»Det er her, de rette spørgsmål stilles«, fortsatte LaRouche. »Hvad er nødvendigt for menneskeheden at vinde? Hvordan gør menneskeheden fremskridt? Kun gennem totale spring, videnskabelige opdagelser, der transformerer fremtiden. Med BRIKS og relaterede initiativer kan menneskeheden gå ind i sine manddomsår og opnå gennembrud, som vi hidtil ikke har været i stand til at forestille os. Det er, hvad det vil sige, at være virkelig menneskelig. Det er, hvad vi må kæmpe for at sikre.«

Et gigantisk skridt frem mod dette gennembrud ville være, at USA gik med i BRIKS. [Apellen for netop dette, som Schiller Instituttet](#) udsendte tidligere på ugen, og som nu har fået flere end 100 underskrifter fra prominente personer på alle kontinenter, har tiltrukket sig seriøs opmærksomhed i Kina, hvor flere store nyhedstjenester og nyhedsmedier har rapporteret om dette initiativ.

Underbyggende artikler:

Helga Zepp-LaRouche: »25 år efter den forpassede chance i 1989 har vi endnu en chance, denne gang den sidste«. 2. nov., 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Tiden er inde til at skabe en verden uden krig.« Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i New York, juni 2014.

Helga Zepp-LaRouche: »Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden«, hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober 2014.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: »Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi«. 1998.

Tema-artikel: »En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild. Udvinning af helium-3 på Månen, for en menneskehed med fusionskraft«. Oktober 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi«. Oktober 2013

STOP TREDJE VERDENSKRIG!

Putins årlige pressekonference

18. dec. 2014 – I sin årlige konference med pressen ved årets afslutning talte den russiske præsident Vladimir Putin i henved 3 timer for et publikum på over 1.200 journalister. Han gentog levende Ruslands faste beslutning om at opretholde sin suverænitet over for USA og den tilfangetagne Europæiske Union, og han gentog ligeledes sin forpligtelse over for udvidede økonomiske bånd med Kina, Indien og resten af Asien.

Men, med hensyn til pressekonferencens hovedspørgsmål, som er Ruslands finanskrise, fremprovokeret af de ekstraordinære fald i oliepriserne, og, i mindre grad, af Washingtons »sanktioner«, afviste den russiske præsident at støtte den respons, ud fra Hamiltons system, som hans rådgiver, Sergei Glazyev, har foreslået, eller forslag fra økonomen Ruslan Grinberg, og sagde i stedet, at den politik, som den Russiske Centralbank, der har sat renten op til 17 %, har fulgt, var korrekt. (EIR's Nyhedstjeneste har rapporteret, at Moskva Økonomiske Forum holdt en diskussion den 9. dec. med titlen, »Hvad betyder Centralbanken for Rusland: Ven eller fjende?«, med deltagelse af Glazyev og Japans Daisuke Kotegawa, begge venner af Lyndon LaRouche).

Putin gik så vidt som til at sige, at den russiske politik, der blev ført i krisen i 2008, burde anvendes igen i dag. Glazyev og andre med lignende synspunkter har karakteriseret bank- og selskabs-bailouts (statslige redningspakker, -red.) fra 2008 som en økonomisk katastrofe. Alligevel rapporterer Reuters i dag, at den russiske finansminister Anton Sulianov

siger, at et lovudkast er blevet udfærdiget til vedtagelse i den russiske Duma, som ville give statslig støtte på op til 16 mia. dollar til systemvigtige banker.

Det er dog værd at bemærke, at, så sent som i sin årlige tale den 4. dec. til den Føderale Forsamling, sagde Putin, at den Russiske Centralbank ville give øremærket kredit til finansiering af nøgleprojekter i realøkonomien (den fysiske økonomi, -red.) – et forslag fra Grinberg.

En relateret udvikling er, at russisk presse bekræfter, at den Russiske Centralbank har testet sit foreslåede, nationale betalingssystem som en mulig erstatning for det vestlige »SWIFT«-system; nogle anti-russiske ideologer har foreslået, at Rusland afskæres fra dette SWIFT-system.

I dag sagde Putin, at den aktuelle krise ikke ville vare længere end to år. Han sagde, at den russiske industri og økonomi ville blive tvunget til at tilpasse sig, og sluttelig ville tilpasse sig med held, til nye betingelser.

Med hensyn til spørgsmålet om Ruslands suverænitet brugte Putin det levende eksempel om bjørnen i tajgaen.

»På Valdai Internationale Diskussionsklub brugte jeg vores mest genkendelige symbol som et eksempel. Det er en bjørn, der forsvare sin tajga. Hvis vi fortsætter med dette billede, så tror jeg undertiden, at det bedste ville være, hvis bjørnen simpelthen sad stille. Måske skulle den holde op med at jage vildsvin i tajgaen og i stedet begynde at samle bær og spise honning. Måske vil den så få lov at være i fred. Men nej, det vil den ikke! For der vil altid være nogen, der ønsker at lægge den i lænker. Så snart den er lænket, vil de rive dens tænder og klør ud. I denne analogi refererer jeg til atomafskrækkelsens magt. Så snart som – Gud forbyde – det sker, har de ikke længere brug for bjørnen, og tajgaen vil blive overtaget ...

Og så, når alle tænderne og klørerne er trukket ud, vil

bjørnen ikke længere være til nogen nytte. De vil måske udstoppe den, og det er så det.«

Fra LaRouche-bevægelsen 18. dec. 2014: Hamiltons system, »USA's gave til verden«, er nøglen til at løse den strategiske krise

Den russiske præsident Vladimir Putin vil, på sin årlige pressekonference torsdag, den 18. december, meddele sin regerings respons på de forholdsregler til finansiel krigsførelse, som Det britiske Imperium og den amerikanske præsident Barack Obama har lanceret mod Rusland i denne uge. Det står allerede klart, at den russiske regering fuldt ud erkender, som Lyndon LaRouche udtrykte det den 16. dec., at

»dette er ikke økonomiske forholdsregler; dette er krigshandlinger, og vil blive set som sådan af Moskva«.

Og Putins regering har hidtil ikke vist nogen tegn på kapitulation over for krigerisk afpresning, inkl. atomkrig.

Det står ligeledes klart, at voksende politiske kræfter i Moskva kræver omgående vedtagelse af valutakontrol og andre former for kapitalkontrol, som en del af en reorganisation, fra øverst til nederst, af deres finanssystem, i traditionen efter Hamiltons system – præcis, som Lyndon LaRouche har anbefalet, senest i en erklæring den 16. dec., som nu cirkulerer internationalt, inklusive i Rusland. LaRouche tilføjede i dag: Hvad sker der, hvis Putin lukker af for valutaspekulanterne med valuta- og kapitalkontrol? Dette ville annullere deres evne til at konvertere deres spekulative drab til dollar og ville virkelig sætte operationerne mod Rusland under pres. Sådanne forholdsregler kunne vise sig smitsomme i hele BRIKS og allierede nationer i verden.

LaRouche kommenterede, at briternes og Obamas finansielle 'hvem blinker først'-leg (eng.: 'chicken-game') med Rusland er tegn på, at de er svage og desperate, ikke stærke. Ved at presse Rusland helt til randen, kunne de fremkalde et dramatisk skift mod en tilgang, fuldstændig i Hamiltons tradition, i samarbejde med BRIKS. Og det kunne indvarsle Det britiske Imperiums død: ved at operere ud fra strategisk svaghed (idet deres direkte krigsmulighed er fuset ud i betragtning af tysk opposition, på højt niveau, til udspillet; de økonomiske sanktioner har givet bagslag, osv.) kunne briternes og Obamas desperate optrapning til total finansiell krigsførelse give bagslag og vise sig at blive deres ruin.

Den opgave, der forestår USA i dette øjeblik med krise og muligheder, blev til fulde fremlagt af LaRouche under en diskussion med LaRouche-bevægelsens Nationale Komite for Politisk Strategi i dag:

»Vi har for os en super-BRIKS-forbindelse, der står for at svulme op i Asien, Europa, visse dele af Afrika og i USA og Kina, samt andre steder – f.eks. Indien. Udfordringen består i, at vi befinder os på randen af at gå i krig. Krigen kan have to aspekter. Det kan være en atomkrig, som er organiseret af briterne og deres rejsefæller, eller skal vi

sige idioterne.

Eller på den anden side kan vi stimulere blandt nationer, der har et lederskab, som ideoende ved, hvad det vil gøre mht. BRIKS-konceptet. Og vores opgave er f.eks. at definere, hvad USA's rolle er i landets deltagelse i en BRIKS-operation. Med andre ord bringer vi nationer sammen, såsom Brasilien og andre lande, som Egypten, som nationer i Asien; vi bringer disse kræfter sammen på en forenende måde, en forening af interesser. For vi har faktisk netop nu en situation, som kan skabe en sejr for menneskeheden – en sejr for menneskeheden, der overgår alt, der hidtil er håndt menneskeheden. Vi har evnen til at gøre det, hvis vi udfører det job, vi skal. Og man må organisere: man må organisere processen ved at få folk til at blive aktive, som vil give dem intellektuel energi, gøre dem glade! Det er, hvad vi må gøre.

Vi i USA må forstå, at det er vores job, som USA, at sige: Okay, vi har ventet på jer. Og sige det til mange nationer på planeten. Til Kina, f.eks. Kina er en gammel nation; den har været der meget længe. Landet er ikke en fremmed i historien. Men vi kan gøre Kinas egen indsats mere effektiv ved at hjælpe med at samarbejde med dem, osv. Derfor er dét, hvad vi må gøre. Idéen går ud på at aktivere forestillingsevnen hos folk og nationer, og aktivere dem til at erkende mulighederne for deres fremskridt.

Vi står ved fodtrinene, ved fundamentet til den største forandring i den karakter, mennesket har på denne Jord, en forandring, som er noget, der er større end alt hidtil eksisterende. Vi, i USA, må som en katalysator, der har gennemgået en vis historisk udvikling, vi må faktisk fokusere vores opmærksomhed på at sammenbringe nationer, såsom BRIKS-nationerne, over hele verden, samtidig med, at vi bruger den indflydelse og de midler, vi måtte have. Og det vil kunne bringe os en stor revolution, en stor politisk revolution over hele planeten.

Lad os tage Kina. Kina er ikke bare Kina. Kina er også centrum for den vigtigste, revolutionære operation i solsystemet netop nu. Kina har ikke direkte rakt ud efter Keplers hånd; men Kepler forbereder sig, i princippet, på at bringe solsystemet ind i en form for organisation hinsides alt andet, vi hidtil har oplevet.

Vi vil i fremtiden tænke i baner om at rejse ud i rummet – ikke alle skal derud; lad være med at fare af sted – men det, Kina er i færd med at gøre med sit rumprogram, er ikke nogen lille ting! På samme måde, som intet dyr har menneskelige evner, menneskeligt potentiale. Vi kender mange mennesker, der blot er dyr, fordi man lader dem blive sådan. Men når man tænker på, hvad Kina gør med sit rumprogram, der er det førende program af sin art på planeten, i solsystemet, så vidt vi i øjeblikket ved.

Når vi aktiverer denne del af Kina, eller er behjælpelige med at aktivere det, og vi gør det samme i Egypten; det er denne form for operationer, som USA skal udføre! Vi må have beslutsomheden til at være en hjælpende hånd i at bringe disse nationer på planeten sammen i en fælles march mod en sejr, og tage Kepler i hånden.«

Billede: Scene fra underskrivelse af Den amerikanske Forfatning i Philadelphia, 1787. I forgrunden ses siddende Benjamin Franklin, med Alexander Hamilton, der læner sig over mod ham. Stående bag bordet, hvor de delegerede skrev under, er George Washington. Billedet er kunstnerens fremstilling af et fiktivt møde, idet alle disse personer ikke menes at have været samlet på samme tid. Billedet hænger

i Capitol, der huser Den amerikanske Kongres. Kunstneren er Howard Chandler Christy.

Silkevejs-konference afholdt i Istanbul

17. dec. 2014 – En todages konference med titlen »Silkeveje: Inspiration og Muligheder« afholdtes i Istanbul den 11.-12. december, sponsoreret i fællesskab af Den Kinesiske Folkerepubliks Statsråds Forskningscenter for Udvikling, Serbisk Center for Internationale Relationer og Bæredygtig Udvikling, Tyrkisk Center for Strategisk Forskning, og Tyrkisk Organisation for Politisk, Økonomisk og Social Forskning. Flere end 200 personer fra det politiske og akademiske liv deltog i konferencen. På konferencen var der talere fra Kina, Tyrkiet, Serbien, Makedonien, Aserbajdsjan, Albanien, Montenegro og Pakistan. Mødet gav også mulighed for diverse bilaterale drøftelser mellem de forskellige delegationer.

Den tyrkiske premierminister Davatoglu sendte sine hilsener til konferencen. Afslutningspanelet inkluderede taler af Miquel Angel Moratinos Cuyaube, Spaniens tidl. udenrigsminister, og Shaukat Aziz, Pakistans tidl. premierminister.

I en tale på konferencen sagde Li Wei, præsident for Forskningscentret for Udvikling, at forslagene til Silkevejen var i færd med at bevæge sig fra blot at være en 'køreplan' til samarbejde på praktisk niveau.

»Initiativerne udvikler sig fra forslag til handlinger, arbejdsplanen bliver til virkelighed, og indsatsen med

kommunikation om idéerne skifter over til praktisk samarbejde«, sagde Li. »Det fremtidige arbejde kræver eksperter, lærde og entreprenører fra alle lande for at drøfte de specifikke samarbejdsområder og -metoder«, sagde Li.

Foto: Li Wei, præsident for Kinas Forskningscenter for Udvikling, nummer 4 fra venstre, ved et besøg på ITER i oktober, 2011.

Schiller Instituttets Resolution for at stoppe krig spredter sig som steppebrand i kinesiske medier

17. dec. 2014 – Mindst et halvt dusin kinesiske medier har dækket udgivelsen af de første underskrivere af Schiller Instituttets resolution med overskriften: »USA & Europa: Afvis geopolitik og samarbejd med BRIKS«. Dækningen er temmelig bred, hvor de fleste af presseindlæggene citerer en betydelig del af resolutionen, såvel som også lange citater fra et interview, som Helga Zepp-Larouche gav til den kinesiske avis People's Daily, publiceret den 12. dec., hvor hun fortalte om kampagnen og projektet med at distribuere og offentliggøre resolutionen mod krigsfremstødene. I interviewet talte fr. Zepp-LaRouche om faren for krig, sammenbruddet af de vestlige økonomier, samt hvor ekstremt vigtigt, præsident Xis forslag om den Nye Silkevej er, som et alternativ til det aktuelle fremstød for krig.

De websider, der har udlagt dækningen, omfatter Peoples Daily.net. sohu.com, Xinhua.net forum, Det Kinesiske Socialvidenskabelige Akademis webside, China Youth Internationals webside, flere lokale, kinesiske byers websider og flere kinesisk-sprogede websider i Europa. Og det er blot dem, som vi har kunnet observere.

Billede:People's Daily er en avis i Kina. Avisen er et officielt organ for Kinas regering og udgives over hele verden med et oplag på 3 til 4 million. Udover dens hovedudgivelse på kinesisk har avisen engelske, japanske, franske, spanske, russiske, arabiske, tibetanske, kasakhstanske, uighurske, zhuangske, mongolske, koreanske udgaver samt udgaver på andre minoritetssprog i Kina.

PRESSEMEDDELELSE:

Prominente ledere støtter Resolution, der kræver, at USA og Europa afviser geopolitik og i stedet

samarbejder med BRIKS

17. dec. 2014 – En gruppe på flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande har offentligt underskrevet en resolution, der kræver, at USA og Europa samarbejder med BRIKS-landene, for fred og økonomisk udvikling. Resolutionen, der er sponsoreret af Schiller Instituttet, blev udstedt som respons på den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til USA om at tilslutte sig Kinas udviklingsprogram med den Nye Silkevej og forlade konfrontationspolitikken mod især Rusland og Kina.

De prominente underskrivere får følgeskab af flere end 1.000 almindelige borgere fra disse og andre lande, der som en presserende sag ønsker, at deres regeringer skal forlade konfrontationspolitikken og i stedet samarbejde med BRIKS-landene, med Den westfalske Fredstraktats princip om 'den andens fordel' som grundlag. Schiller Instituttet planlægger fortsat at indsamle underskrifter på resolutionen fra såvel intellektuelle ledere som almindelige borgere, med det formål at skabe en massebevægelse for økonomisk udvikling og fred.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, sagde:

»Idéen om at samarbejde med Xi Jinpings tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej er det vigtigste fredsinitiativ for at få verden bort fra randen af konfrontation og krig. Samarbejde om dette initiativ er et fantastisk perspektiv for menneskeheden. Jeg opfordrer alle mennesker til at uddele denne resolution og hjælpe os med at få flere underskrifter.«

USA hjemmeside: Listen over de prominente ledes underskrifter findes på LaRouchePAC's hjemmeside her.

Dansk hjemmeside: Se Resolutionen (på dansk) og de prominente underskrifter fra 20 nationer – og skriv under – **HER**

Her er nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Tom Gillesberg
in Denmark

Chairman, The Schiller Institute
Copenhagen Denmark

Hugo	Andersen	Director, Taarnby Karroserifabrik	Taarnby	Denmark
John Scales	Avery	Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs		Denmark
Anika Telmányi	Lylloff	Violinist	Copenhagen	Denmark
Mohammed	Mafoud	Head of Danish- Syrian Union		Denmark
Jens Jorgen	Nielsen	Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia		Denmark

Thomas Grønlund	Nielsen	Physics Lecturer	Herlufsholm Skole	Denmark
Ole	Skjold	former director Ole Skjold ApS	Frederikssund	Denmark
Erling	Svendsen	Former President Danish Wheat Growers Association	Hvalso	Denmark
Ole	Valentin-Hjorth	Economist		Denmark

Den kinesiske premierminister Li i Beograd: Østeuropa kan lære af Kinas udvikling – Opbyg transport- og energiinfrastruktur

16. dec. 2014 – På Kinas og de central- og østeuropæiske (CEE) regeringschefers tredje møde i Beograd erklærede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at regionens lande bør lære af Kina og opbygge deres transport- og energiinfrastruktur.

Fra topmødet rapporterede *EIR's* Chris Lewis, at Li talte til en meget stor forsamling med både kinesiske og central- og østeuropæiske forretningsfolk. Lis tale var lang og ekstremt optimistisk, selv om han nævnte Vestens noget stagnerende økonomi og den politiske ustabilitet i Europa (dvs. Ukraine), som ikke var fremmende for investeringer. Han sagde, at Kinas mål var at fordoble handlen med CEE-lande hen over de næste fem år, og at der ville blive etableret en ny fond til at yde billige lån for at fremme investeringer. Premierminister Li sammenlignede CEE-landene, hvis økonomier halter dramatisk bagud i forhold til de vesteuropæiske, med det vestlige Kina, hvor produktionen kun udgør 40 % af produktionen i det østlige Kina. Den eneste måde at løse problemet på, sagde han, er ved at investere i transport- og energiinfrastruktur. Han pegede på, at Serbien var meget velplaceret mellem øst og vest. Der vil blive etableret en ny investering på 3 mia. dollar, som delvis vil gå til at bygge nye fabrikker og værker, som vil skabe mere beskæftigelse. Premierminister Li sluttede sin tale med at sige, at det nu er vinter, men foråret er ikke langt borte.

Lis optimistiske udtalelser er blevet godt modtaget i Serbien, hvor det er chokerende at se, at der i Beograd stadig er bygninger i hovedstadens centrum, ved siden af regeringskontorer, der ikke er blevet udbedret, siden NATO's bombninger for henved tyve år siden.

Topmødet, der varer to dage og er det tredje i rækken af sådanne årlige begivenheder, omfatter 300 kinesiske selskaber, ledere af 16 CEE-lande, samt forretningsdelegationer og andre delegationer fra disse lande. Tæt ved 6.000 personer indskrev sig til begivenheden. Den tilskrives i Kina som en mulighed for at intensivere båndene til denne region og fremme relationerne med EU.

Topmødets hovedmål er den fortsatte integration af CEE-landene med det Økonomiske Silkevejsbælte og opkoblingen af Silkevejen over land med den Maritime Silkevej. Blandt de hovedspørgsmål,

der drøftes, er Kinas involvering i genopbygningen og udvidelsen af jernbanekorridorerne i regionen, især den nord-sydgående korridor, som forbinder den græske havn i Piræus – som er blevet hovedindgangen for kinesiske produkter til Central- og Østeuropa – med Makedonien, Serbien, Ungarn, samt andre forbindelser til Østrig, såvel som til andre balkanlande.

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankommer til Nikola Tesla Lufthavn i Beograd den 15. dec. med særligt fly, på en invitation fra Serbiens premierminister Aleksandar Vucic, for at deltage i CEE-landenes tredje møde for regeringschefer, og for at aflægge Serbien et officielt besøg.

**HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS
– En ny, international orden
for menneskeheden.**

**Introduktion: Der er kun to
alternativer for
menneskeheden.**

Lyndon LaRouche har udgjort det intellektuelle og politiske lederskab i kampen for en ny, international, økonomisk orden for planeten. Den dybtgående virkning af LaRouches lederskab

reflekteres klart i de aktuelle handlinger, som tages af BRIKS og andre for at skabe en ny, global finansarkitektur og strategisk alliance mellem nationer.

[Læs hele folderen på engelsk her.](#)

Foreslået bidrag 100 kr. Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 17. dec. 2014: Briterne og Obama promoverer verdenskrig, gennem økonomisk krigsførelse mod Rusland; verden har brug for et kreditsystem i Hamiltons forståelse

16. dec. 2014 – Lyndon LaRouche kom i dag med et skarpt angreb på briterne og præsident Obama for at bringe verden til randen af generel krig, gennem deres økonomiske krigshandlinger mod

Rusland. Russiske regeringsfolk, fra præsident Putin til udenrigsminister Lavrov, har gjort det klart, at krigen mod Rusland via sanktionerne og olieprisen i Moskva ses som en del af et fremstød for regimeskift, der ikke vil blive tolereret. Disse handlinger bringer verden til randen af en atomar udslettelse.

»Dette er ikke økonomiske forholdsregler«, erklærede LaRouche. »Dette er krigshandlinger, og vil blive set som sådan i Moskva«.

LaRouche tilføjede, at den nylige fremkomst af Jeb Bush som en mulig republikansk præsidentkandidat i 2016 yderligere skærper klimaet for promovering af krig.

»Vi står og ser på reinkarnationen af Prescott Bush, farfaderen, som beviseligt var en af dem, der støttede Adolf Hitler og nazisterne«, fortsatte LaRouche. »Den blotte idé om at promovere Jeb Bush som en troværdig GOP-kandidat (Grand Old Party, det Republikanske Parti, -red.) til præsidentskabet, intensiverer krigsfarens betydeligt.«

LaRouche kom med flere klare løsninger på spørgsmålet om briternes/Obamas krigsprovokationer. For det første, sagde LaRouche, må Rusland ufortrødent vedtage »Mahathir-løsningen« og omgående indføre kontrol af kapitalflugt, valutakontrol og andre beskyttelsesforanstaltninger mod angreb fra valutaspekulanter. Udelukkende kun gennem sådanne beskyttende handlinger nu, kan Rusland besejre det økonomiske krigsangreb.

LaRouche understregede, at Rusland og verden har brug for et kreditsystem i Alexander Hamiltons forståelse, for at besejre City of London/Wall Street-oligarkiets magt én gang for alle.

»Hvis Rusland ikke omgående tager disse forholdsregler, har vi kurs mod en særdeles farlig, international krise. Hvis russerne tager skridtet og handler korrekt nu, vil det være et enormt nederlag for briterne og Wall Street, og BRIKS-udviklingen går et kæmpeskridt fremad.«

For det andet krævede LaRouche en omgående frigivelse af de 28 sider fra den originale Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september [2001], som dokumenterer den hemmelige aftale mellem Bush-familien og saudierne vedr. angrebene 11. september.

»Når de 28 sider først afsløres«, sagde LaRouche, »så vil Jeb Bush' kampagne, sammen med hele Bush-familiens arv, være ødelagt«. LaRouche mindede om, at »George H.W. Bush var af afgørende betydning for at køre mig og min politiske sammenslutning af sporet tilbage i 1980'erne – på det tidspunkt, hvor jeg havde samarbejdet med præsident Ronald Reagan om Det Strategiske Forsvarsinitiativ«.

»USA kan ikke overleve Bush-forræderi ét sekund længere. Med kombinationen af de 28 sider og de fortsatte afsløringer af George W. Bush/Dick Cheney-regeringens torturprogram, kan muligheden for et Bush-kandidatur endegyldigt knuses«, konkluderede LaRouche.

Og for det tredje:

»Verden som helhed har brug for at vende tilbage til et kreditsystem i Alexander Hamiltons forståelse. Hamiltons system med statslig kredit via en nationalbank var selve hjertet i USA's Forfatning«, sagde LaRouche til medarbejdere tirsdag aften. »Alexander Hamiltons system er Amerikas gave til verden. Det er blevet vedtaget af BRIKS-landene, som repræsenterer halvdelen af menneskeheden. Tiden er nu inde til, at USA indtager sin historiske og retmæssige plads i et nyt, globalt system med samarbejde mellem suveræne nationer om store projekter, der finansieres gennem kredit i Hamiltons forståelse. Det betyder, at Obama, Bush, Wall Street og London skal dumpes – og vi skal komme videre med en fremtid, der er menneskeheden værdig.«

Bag de planlagte sanktioner mod Venezuela er Sydamerika det større mål

15. dec. 2014 – Det fascistiske Projekt Demokrati-apparat, som har orkestreret regimeskift og »farvede revolutioner« over hele verden, retter nu skytset mod Latinamerika, hvor flere af regeringerne, især i Sydamerika, har valgt at satse på alliancer med BRIKS-nationerne hellere end at gå ned med det synkende transatlantiske system.

Det umiddelbare mål er Venezuela, som Barack Obama efter sigende planlægger at indføre sanktioner imod. I kølvandet på sidste uges vedtagelse i Huset og Senatet af den upartiske Venezuela-lov om Forsvar af Menneskerettigheder og Civilsamfundet, sponsoreret af senator Bob Menendez (D-NJ), meddelte Det Hvide Hus' pressetalsmand Josh Ernest den 11. dec., at Obama påtænker at underskrive lovforslaget, som vil nægte visa og indefryse aktiver fra venezuelanske regeringseksponenter, der

»gav ordre til betydningsfulde voldelige handlinger eller alvorlige krænkelse af menneskerettigheder mod personer, der er associeret med anti-regeringsprotester«.

Men resten af kontinentet – Brasilien, Argentina, Bolivia, Ecuador og Mexico, blandt andre lande – er også på de neokonservatives Projekt Demokratis sigtekorn, en trussel, som mange regeringer forstår. Som Ecuadors Udenrigsministerium advarede om i en udtalelse den 12. dec., »fra uden for regionen« er formålet med sanktionerne at

»promovere destabiliserende handlinger for at fremprovokere

et regeringsskift og et politiske skift i lighed med dem, der for nylig har fundet sted i Nordafrika og Mellemøsten«.

Kilden til de informationer, som sanktioneerne er baseret på, tilføjede udtalelsen,

»kommer fra organisationer, der beviseligt finansieres af modstandere af regionens progressive regeringer«.

Ja, sandelig. Ifølge *Taringa* sociale netværkstjeneste den 13. dec., afslørede en rapport fra 2010 fra Spaniens Fride Institut, at de samme organisationer og NGO'er, der sponsorerede det fascistiske kup i Ukraine og andre 'farvede revolutioner' – National Endowment for Democracy (NED), World Democracy Movement USAID, Freedom House og International Republican Institute (IRI) – også rundhåndet finansierer oppositionen i Venezuela. Penge fra disse samme kilder strømmer også ind til oppositionsgrupper i andre Latinamerikanske lande.

På sit topmøde for nylig i Cuba fordømte Bolivarian Alliance of the Peoples og Our Americas (ALBA) de planlagte sanktioner og advarede om, at ALBA »ikke vil tillade den gamle politik, der er blevet anvendt i regionen i fortiden, at fremkalde regimeskift, som det er sket i andre nationer«, rapporterede Spaniens *EFE* nyhedstjeneste den 14. dec.

Tydeligvis i harmoni med Barack Obamas vanskelige situation i USA, advarede den venezuelanske præsident Nicolas Maduro, iflg. den britiske avis *The Guardian* den 12. dec., om, at »hvis man gennemtvinger den sindssyge kurs med sanktioner over for os, præsident Obama, så tror jeg, at det vil komme til at se meget dårligt ud for Dem«. Og han tilføjede, at USA

»kan stoppe sanktioneerne op i deres ører, eller hvor de ellers måtte passe«.

Foto: Nicolas Maduros indsættelse som Venezuelas præsident

Beograd Økonomisk Forum for infrastruktur; Voksende realisering af Silkevejen som følge af kinesisk hjælp

15. dec. 2014 – Kinas Handelsministerium meddelte den 8. dec., at landet har planlagt at

»bruge mere hjælp til udlandet for at finansiere projekter i lande, der er dækket af det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej«,

iflg. et taiwansk online nyhedsbrev (*Want China Times*). Prioriteringen af Silkevejsfonden på 40 mia. dollar vil gå til

»en række infrastrukturprojekter, inklusive hovedveje, havne, jernbaneforbindelser og energi- og telekommunikationsnetværk«,

som er i færd med at blive planlagt af Kina og disse lande.

Kina er også begyndt at arbejde sammen med lande, der modtager hjælp, så disse selv kan udføre projekterne, sagde vicehandelsminister Zhang Xiangchen.

I et vigtigt eksempel, som vil finde sted i denne uge, vil Kinas premierminister Li Keqiang deltage i det fjerde, årlige Beograd Økonomiske Forum for stats- og regeringschefer fra 16 central- og østeuropæiske stater – hvor Li Keqiang er blevet gjort til medlem. Fjorten af statsoverhovederne deltager i dette store møde, hvor infrastruktur, der strækker sig fra

Grækenlands havn i Piræus, er på dagsordenen. Ifølge den græske avis *Kathimerini English Edition* (*ekathimerini.com*), er det igangværende Piræus-projekt nu en katalysator for den Maritime Silkevej, for et projekt fra Athen (nu igen forbundet med Piræus via jernbane) til Beograd til Centraleuropa.

Dette projekt vil sandsynligvis involvere en eller flere nye jernbanelinjer fra Athen til Beograd, og en anden fra Beograd, tværs over Ungarn til Bukarest i Rumænien. Og selvfølgelig involverer det udvidelsen og den industrielle udvikling af Suezkanalen, idet den Maritime Silkevej er nyligt konstrueret for den fremtidige udvikling af nationerne langs med den.

EIR deltager i det Økonomiske Forum i Beograd og vil rapportere herfra.

Foto: Parti fra havnen i Piræus

Mikhail Gorbatjov advarer: Det er vanskeligt at nedgøre russerne. Vi kender vores værd

13. dec. 2014 – I et interview med *Time Magazine*, publiceret den 11. december, advarede tidligere sovjetiske præsident Mikhail Gorbatjov Obamaregeringen mod at presse Rusland mht.

Ukraine-spørgsmålet og sagde,

»det er vanskeligt at nedgøre russere. Vi kender vores værd.«

Artiklen, skrevet af Simon Shuster, er baseret på et interview fra november. Den påpeger, at Gorbatsjov er dybt bekymret over den kolde krig, som han hævder, vi allerede befinder os i og siger, at i stedet for at behandle Rusland som en ligeværdig partner,

»forsøgte Vesten at skubbe os ud af politik«. Han sagde endda, »folk taler igen ikke alene om en ny kold krig, men om en varm. Det er, som en tid med store vanskeligheder er kommet. Der er turbulens i verden.«

Med et forslag til at forhindre det Armageddon, som kunne blive resultatet, sagde Gorbatsjov:

»Vi må vende tilbage til dialog. Vi må stoppe denne udvikling. Vi må vende tilbage til det, vi begyndte på ved afslutningen af den Kolde Krig.«

Gorbatsjov anbragte retmæssigt skylden for den farlige krise på Washingtons dørtrin og sagde,

»Jeg har lært, at man kan lytte til amerikanerne, men man kan ikke stole på dem«.

Med beundrende udtalelser om Putins annektering af Krim fra Ukraine sagde Gorbatsjov:

»Putin begyndte at handle på egen hånd. Og hans holdning var i flertallets interesse«.

Foto: Mikhail Gorbatsjov, Berlin 8. nov. 2014

Ukraine: Med IMF's krav om nedskæringer lover 'Jats' at skære ind til benet

13. dec. 2014 – En delegation fra Den internationale Valutafond (IMF) var i Kiev i denne uge for at beslutte, om de skulle servere den næste skive kredit, alt imens de gjorde det klart, at dets midler vil være utilstrækkelige til, at Ukraine kan undgå betalingsstandsning og bankerot. Mens landets gældsbetalinger, som er forfaldne i 2015, beløber sig til 7,5 mia. dollar, rapporterede Financial Times allerede i sidste måned, at IMF havde fastslået et budgetunderskud på 15 mia. dollar, som Kiev må fjerne i de nærmeste uger.

Victoria Nulands håndplukkede premierminister Arkadi 'Jats' Jatsenjuk og hans nye georgisk-litauisk-amerikanske regering har til hensigt at imødekomme IMF's betingelsespolitik gennem massiv privatisering og morderiske nedskæringer, der vil omfatte indførelse af betaling for sundhedsydelser og for uddannelse ud over 9. klasse. Jats fremlagde disse forholdsregler i en såkaldt programtale den 11. dec. mens han tordnede, at hvis de ikke blev vedtaget, ville ingen hjælpe Ukraine. Han krævede,

»For at undgå betalingsstandsning, for at overleve denne vanskelige tid, har vi brug for en international donorkonference med det formål at aftale en plan for en genrejsning af Ukraine med vore partners hjælp. Opgaven for 2015 er at overleve«.

I den samme tale reciterede han patetisk, at hans slutmål var en tilslutning til EU! Og det i den samme uge, hvor udsigten til Grækenlands udtræden af euroen atter kom frem, og vittigheden om, at spørgsmålet om Ukraines medlemskab af EU stadig er på bordet, efter Tyrkiet.

Håndskriften er muligvis på væggen for Jats. Maidankup-organisator og forhenværende minister for interne anliggender, Juri Lutsenko, fordømte premierministerens erklæring som værende amatøragtig og bemærkede, at han kun havde en halv side om den sociale politik og ikke et ord om pensioner, lønninger, stipendier og sociale ydelser. Efter at den blev godkendt ved afstemning i den Øverste Rada, udgav Finansministeriet (nu under den amerikanske ex-hedgefond-operatør Natalie Jaresko) imidlertid planer om at afslutte adgang til gratis lægebehandling i Ukraine. Den nye sundhedsminister, en georgier fra Mikheil Saakashvili-perioden, sagde, at det var der ikke noget galt i, eftersom lægebehandling allerede de facto ikke er gratis. Flere tilhørere bemærkede, at dette ville kræve et forfatningstillæg, eftersom retten til fri lægebehandling er indskrevet i Forfatningen. På Finansministeriets dagsorden er også en afslutning på indeksregulering af pensioner, på et tidspunkt, hvor energipriserne forventes at skyde voldsomt i vejret, samt en begrænsning af gratis uddannelse til kun at omfatte 1. til 9. klasse, mens gratis lærebøger, frokost og transport for skolebørn fjernes.

De ukrainske læreres fagforening advarede den 11. dec. om, at disse reformer i den sociale sektor ville betyde fyring af 100.000 lærere, rapporterede TASS.

På dagsordenen er også en reduktion af listen over selskaber, der er beskyttet mod privatisering, fra 1.500 ned til 300. En artikel i Kiev Post den 5. dec. citerede en tidligere tale af Jats, hvor han lovede den største privatisering i 20 år. Efter hans mening

»er ethvert statsstyret selskab, bedrift og andet skidt ... ineffektiv og tjener kun til at fremme korrupsion«.

Jerbane- og postvæsenet ville komme på huggeblokken, blandt andre.

Økonomen Natalia Vitrenko, leder af Ukraines Progressive Socialistparti, har kaldt de foreslåede reformer for Holodomor 2015, med reference til den hungersnød, som dræbte millioner af mennesker i Ukraine i begyndelsen af 1930'erne.

Foto: Natalia Vitrenko

**Fra LaRouche-bevægelsen 15.
dec. 2014:**

**Vi står over for en
fuldstændig ny situation;
spørgsmålet drejer sig om USA
som Hamilton forstod det**

I løbet af den seneste uge har en fuldstændig ny situation udviklet sig i USA og derfor også globalt set, som på den ene side markeres af udgivelsen af »Torturrapporten« fra Det amerikanske Senats Særlige Komite til Undersøgelse af Efterretningsvæsenet, og på en anden side det oprør, som fandt sted i den amerikanske Kongres imod en forholdsregel i Omnibus-budgetforslaget, som skulle ophæve sektion 716 i Dodd/Frank-loven, der havde udelukket nogle af de mest risikable transaktioner med derivater fra at være under FDIC's (den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.) garantiordning.

Dette har kastet Lyndon LaRouche og hans venner ud i en

fuldstændig ny form for nationalt og internationalt lederskab. Når man først er blevet kastet ud i den form for lederskab, har man intet andet valg end at leve op til det.

Udgivelsen af torturrapporten har potentiale til at omstøde hele det diktatoriske regime, som blev etableret efter 11. september. Hvis den føres frem i sin fuldeste udstrækning, kunne denne rapport, i kombination med frigivelsen af det 28-sider lange kapitel af den fælles kongresundersøgelsesrapport om den udenlandske sponsorering af 11. september, hvor, som man sagde under Watergate-perioden i 1970'erne, »alle træerne i skoven vil falde«.

I betragtning af den kendsgerning, at torturprogrammet blev gennemført under Bush/Cheney-regimet og blev beskyttet af Obama og hans Justitsministerium, har udgivelsen af rapporten potentiale til at transformere det amerikanske, politiske landskab.

Det har helt specifikt potentiale til på forhånd at ødelægge Jeb Bush' kandidatur og således, med Hillary Clintons tilbagetrækning fra at komme i betragtning som præsidentkandidat, at skabe betingelserne for, at tidligere præsident Bill Clinton kan spille en ledende rolle i genrejsningen af det amerikanske præsidentskab.

En sådan udvikling ville skabe betingelserne for, at USA kan afvise Det britiske Imperiums geopolitiske fremstød for krig mod Rusland og Kina, og i stedet gå med i BRIKS for at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Under oprøret i Repræsentanternes Hus imod Omnibus-budgetforslaget så man ledende demokrater som Maxine Waters og Nancy Pelosi, med hjælp fra indsatsen fra senator Elizabeth Warren i Senatet, bryde åbenlyst for første gang med Barack Obama pga. hans underdanighed over for Wall Street. Dette oprør i Huset bragte en tendens frem, mest fremtrædende i det Demokratiske Parti, som er i imod Wall Street og for

genindførelse af Glass-Steagall. Og, hvad der er vigtigt, i både Huset og Senatet er et anseligt antal republikanere gået imod deres eget partis lederskab.

Den kendsgerning, at John Boehner appellerede til Barack Obama om at komme ham til undsætning, og at både Barack Obama og Jamie Dimon, formand, præsident og direktør for J.P. Morgan, piskede demokraterne ind i gelederne på Capitol Hill, skaber et krystalklart billede af det amerikanske folks fjendes ansigt lige så magtfuldt, som hele paraden af de brutale Bushfolk, inklusive Cheney, Rove, Rodriguez og Hayden, som optræder på søndags-talkshows for at forsvare tortur.

På trods af Pyrrhusejren med vedtagelsen af Omnibus-budgetforslaget, så har kombinationen af de to fremstød, imod tortur og imod bail-out-politikken, redefineret amerikansk politik.

Som LaRouche erklærede i lørdags, så var disse udviklinger i USA til dels udløst af fremvæksten af en koalition af kræfter i Tyskland imod kansler Merkels anti-russiske politik. Da Merkels politik blev væltet, var scenen sat for udviklinger i USA.

Lyndon LaRouche tilføjede:

»Spørgsmålet er nu, at man ikke kan lade dækket være ubesat, isæt i USA, så de kunne få et come-back!«

Søndag understregede Lyndon LaRouche, at LaRouche-bevægelsen nu befinder sig i en position, hvor den kan udøve voksende lederskab nationalt og internationalt. I denne sammenhæng understregede han, at spørgsmålet drejer sig om USA, som Hamilton forstod det. Det, der derfor må lægges vægt på, er princippet om nationen. I USA må vi fortsætte med at koncentrere os om New York-området som en løftestang til at få nationen og verden i bevægelse. Forsøg ikke at reducere tingene til et lokalt eller delstatsspørgsmål. I USA må vi have en national anskuelse, ellers vil vi fejle. Vi må

fokusere på USA's enhed som nation, hvor delstaterne blot er en del af et nationalt system.

Helga Zepp-LaRouche, der talte fra Tyskland, understregede det internationale ekko af det, der er sket, og understregede, at til trods for Bush-ligaens forsøg på at intimidere andre, så kan ånden ikke stoppes tilbage i lampen. Hun sagde, at der er en enorm chance for, at USA kan stoppe effekten af indsprøjtningen af nazistisk filosofi i vore institutioner. Dette er en unik chance for at gå tilbage til USA's sande identitet som en republik. Situationen kan gå to veje – enten til Himlen, eller til Helvede. Hun vendte dernæst tilbage til temaet, som Lyndon LaRouche har udviklet, med hensyn til LaRouche-bevægelsens unikke ansvar ved denne korsvej, og sagde, at det er vores job at sikre, at dette er et vendepunkt i historien for det gode.

RADIO SCHILLER den 15. december 2014: Modstand mod Obama vokser: CIA torturrapport og Warrens Glass-Steagall tale

Med formand Tom Gillesberg

Stop 3. Verdenskrig: Rusland forbereder sig

12. dec. 2014 – Rusland er ikke noget ubetydeligt land, og de tager ikke spørgsmålet om krig let; men de forbereder sig faktisk på krig. NATO trænger sig fortsat gradvist ind på Ruslands grænser og træner aktivt krigsspil imod Rusland.

Mere og mere barsk sprog bliver brugt til at true Rusland, lige fra resolutionen, der blev vedtaget i Den amerikanske Kongres i denne uge, og til Angela Merkels nylige rejse til Australien, og der er endda sindssyge, direkte opfordringer fra Det Hvide Hus om, at »Vi vil gøre Rusland mindre sikkert«.

CITAT: »betalingssystemer er en finanskrigs atombomber.« – Wolfgang Münchau, juli 2014 – Spiegel Online

Sanktionerne, som er blevet påtvunget Rusland af Vesten, er ensbetydende med økonomisk krigsførelse.

Udover denne fortsatte forbrydelse overvejer de transatlantiske finans kredse at udelukke Rusland fra at bruge SWIFT-betalingsystemet i det, Wolfgang Münchau har kaldt »en finanskrigs atombombe«. Rusland fortsætter med at opbygge sine militære ressourcer, alt imens NATO, med den russiske general Gerasimovs ord, bruger »Eventyrfortællinger« for at retfærdiggøre deres egen militære opbygning mod øst.

CITAT: Disse handlinger vil gøre Rusland mindre sikkert. – Brian McKeon, 10. dec. 2014 – Vidneafklæggelse for en Kongreshøring

Kort sagt, tænkende patrioter i USA, hvad enten de er borgere eller kongresmedlemmer eller begge dele, bør ikke undervurdere den krigsfeber, der nu er ved at bryde ud, og heller ikke graden af den formodede fjendes beredskab, som vi ville stå overfor.

Virkeligheden er imidlertid, at Rusland faktisk burde blive vores nærmeste allierede. Som et ledende medlem af BRIKS er der grundlæggende set ingen grund til, at vi ikke kunne eller burde samarbejde med Rusland, Kina, Indien og resten af BRIKS-landene og indtage en lederskabsrolle for at bringe menneskeslægten ud af sin barndom. Krige må ikke længere bruges til at løse konflikter, og vi bør ikke længere tillade noget menneske at lide under mangel på de mest basale, menneskelige behov. Vi kan ikke længere acceptere den kendsgerning, at de fleste individer af vor art lever i elendighed og subsistensløshed, alt imens midlerne, hvormed de kan reddes, er umiddelbart forhånden.

Denne krigstrussel bør minde os alle om, at et menneskeliv er for helligt til at blive spildt for et britisk redskab som Obama, eller det Britiske Imperium, som han repræsenterer. Vi må fjerne ham fra embedet omgående, sammen med Victoria Nuland, og tilintetgøre Jeb Bush' potentielle kandidatur, som ville repræsentere den værst tænkelige fortsættelse og udvidelse af disse forfærdelige, britiske, politiske traditioner.

NATO træner til krig mod Rusland

11. dec. 2014 – I denne uge tog NATO's krigsoprustning endnu et skridt fremad med fuldførelsen af Exercise Trident Lance, som afholdtes med 3.700 tropper fra Grafenwöhr, Tyskland, og andre lokaliteter. Øvelsens formål, iflg. en rapport i *Stars & Stripes*, var at

»forbedre effektiviteten og reaktionstiden, med hvilken alliansens landtropper kunne respondere på en international krise«.

Scenariet, rapporterer S&S endvidere,

»drejede sig om den hypotetiske invasion af NATO-medlemmet

Estland«.

Selv om man påbegyndte planlægningen af øvelsen for to år siden, satte NATO-øverstbefalende Philip Breedlove den direkte i den aktuelle sammenhæng.

»Som man har set det i løbet af de seneste par måneder, så har Ruslands aggressive handlinger i Ukraine udløst Alliancens indledning af en række forholdsregler af beroligende og adapterende art, for at berolige vore allierede og tilpasse vore militære organisationer til de nye sikkerhedsbetingelser i Europa«, sagde han. »Trident Lance er en del af det, som vil blive et fast og kontinuerligt aktivitetsniveau, som vil omfatte store og små øvelser for at sikre, at vore styrker er parat til at respondere med kort varsel, når det er nødvendigt.«

Generalløjtnant John Nicholsen, øverstbefalende for Land Command, sagde, at øvelsen viste, at kommandoen nu endelig har nået sin fulde, operationelle evne.

»Vi har lært en enorm masse af øvelsen, men vi er også overbevist om, at vi kommer meget kapable ud af denne øvelse, og at vi som en alliance er i stand til at udføre landoperationer i stor skala«, sagde Nicholsen.

Helga Zepp-LaRouche: DEN ENESTE STRATEGI TIL AT UNDGÅ KRIG

– Vi skal få USA og Europa til at tilslutte sig BRIKS' nye paradigme!

»Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne... « »Den tidligere chef for den russiske hær generalstab ... sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang ... at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang ... «

Supplerende materiale:

Folder: [HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS](#)

Skriv under: [RESOLUTION:](#)

[USA OG EUROPA MÅ HAVE MODET TIL AT AFVISE GEOPOLITIK](#)

[OG I STEDET SAMARBEJDE MED BRIKS](#)

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, forberedte denne videotale den 6. dec. til Instituttets møde den 13. december i New York City, såvel som andre møder i Boston, Detroit, San Francisco og Houston.

Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne, og de ville kræve en ændring af Obamaregeringens aktuelle politik.

Den tidligere chef for den russiske hærs generalstab, general Juri Baluyevskij, gav for et par dage siden et interview, hvor han sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang; at den begyndte med en informationskrig, med en enorm psykologisk kampagne, der lagde pres på befolkningens tankegang, og at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang; at vore modstanderes mål er blevet klart defineret: De vil forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, militært og økonomisk.

På en nylig konference i Slovakiet sagde premierminister Robert Fico, at han mente, at sandsynligheden for en atomkrig, der involverede flere lande end blot Ukraine og Rusland, lå på 70 %.

I går var der en gruppe mennesker i Tyskland, meget betydningsfulde dignitarere, der udstedte en appel til den tyske regering og det tyske parlament, med titlen »Igen krig i Europa? Ikke i vores navn!« [Se EIR, 12. dec., 2014; [hør Radio Schiller 8. dec.](#)] De skitserede her, hvorfor de tror, at den aktuelle politiske kurs vil føre til en krig med Rusland på kort sigt, og de appellerede til den tyske regering og til medierne om at stoppe misinformationskampagnen og dæmoniseringen af Rusland og Kina. Apellen var underskrevet af tidl. kansler Gerhard Schröder, tidl. præsident Roman Herzog, tidl. chef for Sikkerhedskonferencen i München, Horst Teltschik, og mange betydningsfulde personer fra industrien, det politiske liv, medierne og den kulturelle verden.

Dette er vældig godt, for vi befinder os netop nu på en konfrontationskurs med Rusland på kort sigt, som udelukkende kun kan betyde civilisationens udslettelse.

Alt dette begyndte egentlig med de neokonservatives politik på det tidspunkt, da Sovjetunionen opløstes, og hvor de

neokonservative besluttede at skabe et verdensimperium sammen med briterne, baseret på Det britiske Imperium som model, og baseret på det »specielle forhold« mellem Storbritannien og USA. Og på alle de skridt, man siden har taget – de 'farvede revolutioner' mod Ukraine og Georgien; forsøget på at gøre det samme i mange andre lande i verden, for at fremkalde et regimeskift i alle lande, der ikke ville underkaste sig denne idé med imperiet. Det løfte, man afgav dengang, i forbindelse med den tyske genforening, om, at man ikke ville udvide NATO's grænser frem til Ruslands grænser, blev selvsagt brudt.

Sanktionerne mod Rusland er, som den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for nylig sagde, i virkeligheden ikke rettet mod at tvinge Rusland til at ændre sin politik, men mod at skabe en sådan økonomisk ravage i Rusland, at den russiske befolkning ville vende sig mod Putin og vælte hans regering, og dernæst ville man arbejde på en opsplittning af den Russiske Føderation.

Alt dette udgør en situation, der ikke må finde sted, for der er et alternativ. Det, som massemedierne i USA fuldstændig har udeladt, er den kendsgerning, at, siden juli måned i år, siden BRIKS-landenes topmøde i Fortaleza, Brasilien, er et fuldstændig nyt, økonomisk system i færd med at blive udviklet meget, meget hurtigt. Vi har i øjeblikket en situation, hvor over halvdelen af menneskeheden – BRIKS-landene, de fleste sydamerikanske lande, mange asiatiske lande og endda nogle afrikanske lande, som Egypten og Sydafrika – har betrådt en vej mod en total eksplosion af økonomisk genopbygning, af udviklingsprojekter, som var blevet forbudt af IMF's betingelsespolitik i de seneste mange årtier.

I kølvandet på topmødet i Fortaleza hjælper Kina f.eks. nu Nicaragua med at bygge en sekundær Panamakanal på fem år igennem Nicaragua, som øjeblikkeligt skaber 50.000 jobs; projektet vil skabe to havne; en hovedtransportlinje fra det ene ocean til det andet; en ny by, en ny international lufthavn, og det vil transformere Nicaragua fra at være et

fattigt land til at være et meget, meget forhåbningsfuldt land med fremgang.

Det samme sker i mange sydamerikanske lande; Kina hjælper Brasilien med at bygge en transkontinental jernbanelinje fra Brasilien og hele vejen til Peru. Mange af disse lande samarbejder om at bygge nye atomkraftværker, mellem Rusland og Argentina, Kina og Brasilien, Indien og Rusland og i mange andre kombinationer; og de vil også betræde vejen med en absolut fantastisk udforskning af rummet.

Disse lande har også skabt nye finansinstitutioner, som udelukkende kun er helliget finansiering af den fysiske økonomi og udviklingsprojekter, og som er hengivent loyale over for befolkningens almene vel. Der er den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, fra Kina; der er BRIKS-landenes Nye Udviklingsbank, og Shanghai Cooperation Organization er i færd med at skabe en ny bank. Ligeledes er de sydasiatiske lande i SAARC (Sydasiatisk Association for Regional Kooperation) i færd med at skabe en ny bank. Der er en ny udviklingsfond for Silkevejen.

Alle disse projekter vil gå i en meget positiv retning for at fjerne disse landes fattigdom på blot nogle få år. Siden Indiens nye premierminister Narendra Modi tiltrådte embedet, har der været en sand eksplosion af entusiasme i Indien. Han har bebudet, at han vil bygge 100 nye byer og skabe 1 million nye jobs om måneden; han er i færd med at genoplive 30 vandstyringsprojekter, der blev sat i bero efter mordet på Indira Gandhi. Så der er en entusiasme i Indien, som I ikke kan forestille jer!

Dette samme er sandt for Kinas vedkommende: Tro ikke ét eneste ord af det, I har hørt om Kina! Jeg har været i Kina to gange i år, og jeg kan forsikre jer om, at befolkningen er absolut optimistisk. De er overbevist om, at det utrolige, kinesiske, økonomiske mirakel, som de var i stand til at præstere på blot 30 år, vil muliggøre en industriel revolution, som det tog de

fleste europæiske lande, og USA, 200 år at præstere! Og da præsident Xi Jinping annoncerede den Nye Silkevej som grundlaget for en ny, økonomisk verdensorden, så betød det simpelthen, at den kinesiske regering nu tilbyder, at ethvert land, som måtte ønske at deltage, kan gentage de samme principper for dette kinesiske, økonomiske mirakel i deres eget land.

Jeg er fuldstændig sikker på, at den eneste måde, hvorpå en optrapning mod Tredje Verdenskrig kan standses, er, at vi tager imod præsident Xi Jinpings tilbud, som han kom med ved afslutningen af APEC-topmødet på en fælles pressekonference med præsident Obama. Her inviterede den kinesiske præsident Obama til, at USA og andre store lande burde tilslutte sig den Nye Silkevej og disse nye finansinstitutioner.

Jeg har ikke hørt Obama komme med noget svar, der sagde, at det ville han gøre, men jeg er fuldstændig sikker på, at de europæiske lande, som er i oprør over faren for krig, er fuldstændig i stand til at tilslutte sig BRIKS-landene med henblik på denne globale udvikling.

Og jeg appellerer til jer: Vi må få USA til at stoppe denne krigsholdning over for Rusland og Kina, og vi må få USA til at samarbejde med BRIKS om en ny, økonomisk verdensorden.

Vi vil kun komme ud af denne dødbringende fare for civilisationens eksistens, hvis vi får USA til at tilslutte sig dette nye paradigme, som disse lande allerede lever i. Tro ikke på propagandaen! Kina er baseret på konfucianske idéer netop nu; Indien har genoplivet Mahatma Gandhis og Jawaharlal Nehrus store ånd; og denne optimisme er dyb og har været smitsom for befolkningerne i disse lande. Et fuldstændig andet paradigme er allerede virksomt i disse lande, der, sammen med andre asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande trods alt repræsenterer civilisationens flertal.

Så lad os tilslutte os, lad os få USA og Europa til at

tilslutte sig BRIKS, tilslutte sig dette nye paradigme; for det er den eneste strategi til at undgå krig, der vil virke.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi_

Helga Zepp-LaRouche: Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi

Kina er i færd med at opbygge videnskab langs med Silkevejen

12. dec. 2014 – Sammen med Kinas initiativ for at skabe en »Ny Silkevej« er landet engageret i en intensiv opbygning af videnskabelige kapaciteter i det vestlige Kina gennem skabelsen af nye universiteter og videnskabs- og teknologiinstitutioner, repatriering af kinesiske forskere, der er blevet uddannet i udlandet, og ved at tiltrække udenlandske forskere til at komme til Kina. En omfattende artikel i Science-magasinet af Kevin Holden beskriver nogle specifikke tilfælde, som giver fingerpeg om kvaliteten af dette meget fokuserede initiativ fra den kinesiske regerings side.

»Kinas bemærkelsesværdige økonomiske fremvækst driver også fremskridt inden for videnskaberne frem«, noterer Holden, »og disse sammenflettede tendenser er i færd med at transformere de vestlige dele af landet«.

En stor del af finansieringen kommer gennem Kinas Nationale Naturvidenskabelige Stiftelse. I et interview fra 2013 med Science forklarede lederen af stiftelsen, Yang Wei:

»Kina må foretage en overgang fra at være et økonomisk kraftcenter til at være et teknologisk kraftcenter, og dernæst til at blive et videnskabeligt og kulturelt kraftcenter. For at opnå dette mål har vi brug for mange forskere.«

Holden nævner som et eksempel Lanzhou i Kinas nordvestlige provins Gansu, »en del af den antikke Silkevej«, hvor Lanzhou Universitetet har henved 20.000 bachelor-studerende og flere end 10.000 bachelors, der koncentrerer sig om fysik, kemi og de såkaldte informationsvidenskaber. Chengdu, hovedstaden i provinsen Sichuan i det sydvestlige Kina, forklarer han, har nogle af Kinas nyeste universiteter, inklusive Det teknologiske Universitet, der har flere end 32.000 studerende og flere end tre dusin forskningsinstitutter. Begge regioner er vært for rumopsendelsescentre og er naturlige magneter for udvikling af rumteknologier.

Forskere, der er født i Kina og uddannet i udlandet (hovedsageligt i USA), og som er repatrieret i Kina, ser muligheder for forskning, som de ikke har i vesten. Det Kinesiske Videnskabsakademis program for Hundrede Talenterprisen er i færd med at bringe respekterede videnskabsfolk tilbage til Kina. I Miljø- og Ingeniørforskningsinstituttet for Kolde og Øde Egne i Lanzhou er der flere end 40 udenlandske eksperter, der er gæsteprofessorer, eller som gør tjeneste i rådgivende komiteer, rapporterer Holden.

Han konkluderer, at den Antikke Silkevej skabte forbindelse mellem andre kulturer og

»hjalp den vestlige sektor af det kinesiske imperium med at skabe nogle af de mest avancerede byer og uddannelsescentre i menneskets historie ... Det vestlige Kinas indsats i dag for

at skabe en 'Ny Silkevej', der sammenkobler hele Eurasien, og indsatsen for at tiltrække videnskabslærde fra hele Kina og hele verden, kunne samtidig transformere regionen til at blive en ekspanderende oase for akademisk og videnskabelig viden.«

Foto: Lanzhou Universitetet

Se Også: Radio 24/syv's interview med Tom Gillesberg om Kinas Nye Silkevej

COP20: Klimaforhandlingerne i Lima har ramt en mur

13. dec. 2014 – De igangværende COP20-drøftelser i Lima, Peru, om klimaforandringer, har ramt en mur. Topmødet skulle efter planen slutte 12. dec., men det andet udkast, som blev præsenteret af de udviklede lande, blev ikke bare summarisk afvist af udviklingslandenes delegation, anført af Indien, men den indiske avis *Business Standard* sagde, at afvisningen ledsagedes af synlige udtryk for vrede og frustration. Nyhedsrapporteringen sagde, at teksten havde meget lidt at tilbyde udviklingslandene og sagde meget lidt om de udviklede landes løfte om at yde finansiel støtte til udviklingslandene for at hjælpe dem til at træffe forholdsregler til at imødegå de ønskede krav om begrænsning af udslip.

Ordlyden nedbrød murene for differentiering mellem rige og fattige lande; den ignorerede at forholde sig til bestemmelser om, at de fattige lande skulle kompenseres for tab og skade som følge af manglende aktivitet, og den satte begrænsning som centrum for den globale klimaaftale for 2015. Den gik så vidt som til at bede udviklingslandene om også at begynde at skaffe

finansiering under det nye, globale regime med begyndelse i 2020, bemærkede *Business Standard*.

Det var meningen, at Limakonferencen skulle fastlægge byggeklodserne til en ny, global aftale om at begrænse klimaforandringer, som skulle indgås på et FN-topmøde i Paris i december 2015. Obamaregeringen har givet denne anti-udviklingsdagsorden højeste prioritet, som det ses af det faktum, at udenrigsminister Kerry fløj til Lima den 11. dec. for at praktisere lidt armvridning i sidste øjeblik.

Et tredje udkast blev i hast udfærdiget tidligt i dag. De trøtte delegerede har endnu ikke set på udkastet. Ifølge *SABC News* i dag sagde den peruvianske miljøminister Manuel Pulgar-Vidal, som er vært for drøftelserne, til de delegerede, at den nye tekst lørdag morgen, der forsøger at bryde dødvandet, ikke var perfekt, men afspejlede fælles udgangspunkter.

Det nye udkast giver udtryk for alvorlig bekymring for, at alle løfterne om at bekæmpe klimaforandringer var for slappe til at nå målet om at begrænse den globale opvarmning til det aftalte mål om 2 grader Celsius (3,6 Fahrenheit) højere end i førindustrielle tider, rapporterede *SABC*. Reaktionerne fra udviklingslandene, især fra Indien og Kina, var endnu ikke til rådighed.

**USA: Schiller Instituttet i
Columbia: Alexander Hamilton**

og BRIKS

13. dec. 2014 – Henved 140 mennesker var samlet på Columbia Universitetet i dag for at deltage i Schiller Instituttets arrangement om Alexander Hamilton og BRIKS. Begivenheden blev åbnet af repræsentant for Schiller Instituttet Dennis Speed, der bemærkede, at den 13. dec. 1790 var den dag, da Hamilton indgav sin Rapport om Nationalbanken, et af hoveddokumenterne i definitionen af Det amerikanske System, som BRIKS-landene nu gennemfører på deres egen måde.

Efter yderligere bemærkninger fra Dennis Speed blev en video med Helga Zepp-LaRouche vist (oversættelse og video kommer snarest på denne side, -red.).

Dernæst holdt *EIR's* Michael Billington hovedtalen, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, *EIR's* nyligt udgivne rapport i bogformat.

Han efterfulgtes af professor Ann Lee, professor i finans og økonomi ved New York Universitetet, som talte om »At skabe en bedre verden i fællesskab; hvad USA kan lære af Kina«.

Dernæst talte prof. Clyde Magarelli, tidl. direktør for krigsstudier ved Paterson College, om »En positiv tilgang til en Rusland-Kina-Indien-alliance, den sande West Point-efterretningstradition«.

Den sidste taler var Lynn Yen fra Organisationen for Genoplivning af Klassisk Kultur (<http://www.fftrocc.org>), der talte om »Husk Isaac Stern i Kina, BRIKS og Klassisk Kultur«.

I intervallerne mellem talerne var der fire korstykker og to solooptrædener. Begivenheden afsluttedes med en entusiastisk version af 'The Battle Cry for Freedom'.

Deltagerne var tydeligt inspirerede til handling og tog ivrigt 900 kopier af brochuren »Why the U.S. Must Join the BRICS«

til uddeling. Der blev også indsamlet underskrifter på Schiller Instituttets resolution af 22. nov., »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og samarbejde med BRIKS«.

Se også: Radio 24/syv's interview med Tom Gillesberg om Kinas Silkevejspolitik

Se også: Schiller Instituttets Foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg den 2. dec.

Video: BRIKS – Et alternativ til den eksisterende verdensorden.

Interview med Tom Gillesberg

Fra LaRouche-bevægelsen 12. dec. 2014:

Post-11. september-perioden nærmer sig sin afslutning med disintegrationen af Republikanernes/Wall Streets politik

11. dec. 2014 – En *EIR*-efterretningskilde var nærmest ekstatisk i dag med udgivelsen af Senatets Torturrapport. Han sagde, at han vidste, hverken Obama eller Republikanerne ville være i stand til at forhindre den. Han karakteriserede det som afslutningen af post-11. september-dynamikken. Han sagde, at den vil blive ført frem på en betydningsfuld måde, og ville bringe USA's sunde arv tilbage fra tiden før 11. september, 2001. Før George W. Bush, kunne man tilføje, og før George H.W. Bush.

»Den vil måske ikke få den tilsigtede virkning«, sagde Lyndon LaRouche, »men jeg tror, det vil føre til noget.«

For hvad var 11. september? Det var et angreb fra Det britiske Monarki med anvendelse af hemmelige, saudiske mellemmænd, og som havde til hensigt at undertvinge USA under et Dick Cheney-diktatur – under det nominelle præsidentskab af coke-hovedet George W. Bush.

EIR har leveret fulde, præcise oplysninger og detaljer om det saudiske sponsorat af 11. september under daværende ambassadør til Washington, Prince Bandar, og om den proces, gennem hvilken Det britiske Monarki skabte Det saudiske Monarki af i dag, og hvordan briterne finansierede den saudiske 11.

september-operation via den korruppte BAE-Al Yamamah-våbenhandel, som blev beskyttet mod undersøgelse af Tony Blair.

Det, som *EIR* har dokumenteret, vil blive offentligt understreget i en undersøgelsesrapport fra den amerikanske regering, når Obama først bliver tvunget til at fremlægge de 28 hemmeligstemplede sider af den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september [2001], sådan, som han lovede i 2008.

Det diktatur, som var hensigten med 11. september, og som næsten blev opnået, var ikke et diktatur fra George W. Bush' side som individ. (Det er han knapt nok kvalificeret til som individ.) Det var et diktatur fra Det britiske Monarkis side, gennem dets imperiale financier-klasse: gennem Prescott Bush' imperiale financierfamilie, der finansierede nazisterne; gennem George H.W. »Rubbers« Bush, befolkningsreduktionsfanatikeren; og endelig, gennem den hjerneløse George W. Bush. Og glem ikke broder Jeb, en af stifterne af de neokonservative krigsgalninges »Projekt for et Nyt Amerikansk Århundrede«, eller PNAC.

Det er vældig godt, at Diane Feinstein[1] gjorde dette, sagde Lyndon LaRouche, netop som Republikanerne prøver på at gennemføre denne Jeb Bush-ting[2]. Tilføj ordene »Bush-ligaen«, sagde han. Det er et rigtigt godt udtryk; det bør anvendes generøst. USA ville være fordømt til bankerot eller det, der er værre, hvis denne indsats fra Republikanerne får lov til at fortsætte. Men det bliver ikke nemt at komme igennem med det, især ikke nu. Den gennemsnitlige amerikaner ville blive forvirret, sagde han: de går ikke ind for tortur eller sådan noget.

Det generelle forhold er, at den republikanske politik, den republikanske/Wall Street-politik, er i færd med at disintegrere.

Under dette ligger, at den generelle trussel om en atomkrig nu er den stærke pointe for at besejre den republikanske plan.

Snarere end at være fordømt til undergang, hvilket ville ledsage enhver bevægelse hen imod et Jeb Bush-kandidatur, må vi, efter Hillary Clintons sandsynlige fjernelse af sin person fra et kandidatur, skabe en fremtid, hvor USA's grundlæggende principper, som vi i dag repræsenterer, danner grundlaget for en diskussion, der kan resultere i en faktisk præsidentkampagne og et præsidentielt team, i hvilket Bill Clinton spiller en vigtig rolle. Som Helga Zepp-LaRouche påpegede i går aftes, så vil et sådant USA straks tilslutte sig BRIKS-systemet med nationer, der er forenet omkring virkelig, fysisk-økonomisk udvikling, der er fri for imperialisme.

I aften, blot få timer før truslen om en nedlukning af regeringen ved midnatstid kunne blive virkelig, blev et omfattende budgetforslag udsat, fordi det ikke blev vedtaget i Repræsentanternes Hus, da Demokraterne gjorde indsigelse imod en klausul, der ville have skabt en undtagelse i Dodd/Frank-loven, for at tvinge FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, USA's Statslige Indskudsgarantifond, -red.) til at garantere for råvarederivater. Under en indledende afstemning, om »reglen« om at tage en lov i betragtning, ville ingen Demokrat stemme for lovforslaget til trods for, at deres lederskab var enedes om det, pga. det, som helt korrekt kaldes for »Wall Street forholdsreglerne«.

Det er ingen tilfældighed, at dette sker, samtidig med, at oliepriserne styrtdykker og med øjeblikkelig virkning truer junk-værdipapirer inden for udvinding af skiferolie og -gas til en værdi af 500 mia. dollar, og hertil kommer derivater i almindelighed til billiarder af dollar.

»Spørgsmålet her«, sagde LaRouche, »drejer sig om Wall Street, og hvor tæt vi er på en nedsmeltning. Man kan ikke komme uden om spørgsmålet om Alexander Hamilton[3] og hans

system. Folk tror, at de kan redde noget i form af penge, ved at undgå at bringe dette spørgsmål på bane; ved at lade som om det ikke eksisterer. Det er lige præcis det, som vil slå dem ihjel. Det er forståeligt; de er rædselsslagne; men hvis de holder fast ved det, så vil det slå dem ihjel.«

Vi må dumpe Wall Street og vende tilbage til Hamilton.

Foto: George W. Bush og Kong Abdullah af Saudi Arabien

[1] Demokratisk senator for Californien

[2] Se: Politisk Orientering v/Tom Gillesberg den 11. december 2014: Modstand mod krig i Tyskland/CIA-torturrapport/Stop Jeb Bush

[3] USA's første finansminister (1789-1795); ophavsmand til 'Det amerikanske Økonomiske System'; grundlagde USA's første Nationalbank.

Se: LaRouchePAC's Lovforslag til Genetablering af USA's Nationalbank

Hvor kom Jordens vand fra?

11. dec. 2014 – I løbet af rumalderen er hypoteserne vedr. oprindelsen af vandet i Jordens oceaner blevet indskrænket til tre. Man har generelt antaget, at det kom med kometer og asteroider. I betragtning af kometers indhold af vandis har de været de mest sandsynlige kandidater. Resultater af eksperimenter ombord på Rosetta-rumfartøjet, ved komet

67P/Churyumov-Gerasimenko, har imidlertid nu gjort svaret mere kompliceret.

Med data, indsamlet af kredsløbsfartøjets Rosetta Spectrometer for Ion og Neutralanalyse (ROSINA), og drøftet i en artikel, der blev publiceret i går i *Science*-magasinet, rapporterer forskere om mængden af indhold af to hydrogenisotoper, målt af Rosetta, som en måde, hvorpå man kan skelne mellem flere »arter« af vand. De leder efter legemer, hvor forholdet mellem deuterium (tung brint) og hydrogen (D/H) er det samme som på Jorden.

Det ser nu ud som om Jordens vand måske ikke er kommet fra den kategori af kometer, som repræsenteres af 67P/C-G. Rosetta fandt, at D/H-indholdet på denne komet er tre gange så stor som i Jordens vand. Disse kometer i »Jupiter-familien«, som er hjemmehørende uden for Neptuns kredsløbsbane, menes at komme fra Kuiperbæltet, forbi Pluto, men skulle have bevæget sig i retning af det indre Solsystem, hvor de kommer ind under indflydelse af Jupiters tyngdekraft. Man fandt, at denne kategori af kometer, der er dannet så langt væk fra Solen, havde i det mindste et medlem med samme isotopiske forhold som Jorden. Observationer udført af Europas Herschel-rumfartøj fandt, at D/H-forholdet for kometen Hartley, også en komet fra Kuiperbæltet, kom meget tæt på Jordens.

Tidligere målinger af fjernere kometer i Oortskyen havde ikke vist ligheder med vandet på jorden. I 1986 fandt Europas mission til Halley-kometen, et medlem af Oortskyen, at dens is havde et D/H-forhold, som var det dobbelte af Jordens.

Så hvorfra kom Jordens vand? Det er bestemt en mulighed, foreslår man, at ikke alle kometerne i Jupiter-familien har den samme sammensætning, selv om der stilles spørgsmålstegn ved dette af nogle, der påpeger, at de menes at have den samme skabelshistorie og evolution.

Der er stadig kometer, som kan komme i betragtning, og sådanne

legemer, der er nærmere Jordens bane, kunne muligvis have bevaret noget af dens oprindelige vand og nogle af dens oprindelige mineraler. Eftersøgningen fortsætter.